

tuulnud, siin soovimist taita, nii piiklast fui mino jõud ja vägi ulatab."

Hindrik Mäginik wöttis kaupmehhe käest saanud raha kustro oma pöuest välja, waatas poole filmaga kustro peale, siis jätsle arglikult wöter mehe silma ja ütles:

"Teie olete, auus herra! fuda praego ise tunništasite, oma suuremat osa wara mere vähja lautanud, ja teil ehk on veel pik teekäit, enne kui koeo ehk tuttawate juure jõuate, — kas mina tohin teile siin seda pisofest andi laenuks pakkuda? — Teie saaksite mulle se läbi väga suurt töömo tegema; mul ei ole sel puhul raha tarvis, sest nii kaua, kui Jumal mulle tervit ja jõudo annab, teenin mina kalapüüdmisega igapäädvast leiva palofest."

"Üga mina olen teile üks tundmata wöteras, armas Mäginil!" ütles wöteras mees.

"Ei, ei," kostis falamees — "mina tunnen teid küllalte — sest mino arwatas näitab lugo, kui oleksime wanad tuttavat, kes juba mõnda wakfa soola üheskoos ärtasöönud; — ärge tehke mulle vastotörkumisega äbi! wötske, mina palun, seda pisofest andi laenuks."

Wöteral mehel töusid pisarad silma, tema wöttis kustut rahaga ja ütles falamehe faela langeedes: "Jumalaga, auuvärt mees! seda raha loodan mina teile omal ael kassodega kätte taassuda. Teie ei pea mite tühja asja pärast mino elopeastja ja raha laenaja elema olnud.

Seda ütleses pühlis wöteras mees silmi ja ruttas siis linna alevi poole, wooti laetva otsima, mis teda edasi pidid viima.

"Se on imelis ja naljakas, kuidu suurtsuge inimesed üht pisofest asja sohe nii suureks arvatavad," ütles falamees iseeneesse ette, astus paati, wöttis mõlad kätte ja akas liirest koo poole sündma, et õhtufs tagasi jõuaks. Sündes laulis tema aegwiitels mõne kena lugu, ja kodus natufese aegaga paadiga faljode varjo.

Mõni Kalendri lugeja arvab siin: kül oli wana mees rumal, et lugemata oma raha fundmata wöderale andis ja ei mite nii paljo enesele ei jätnud, et oleks wödinud sündmisse waerwaks paari suutäie wiina wöötta. Wöib ola, et lugejal digus on, aga meie jut ei ole veel otsas; kül saame näha, kellel digus on.

Meli wai wiis näbalad pärast üleval räägitut juhtumist oli wana falamees Hindrik firiko läinud. Wöter mehe raha laenus ei tulnud temal seal meelee. Pärast jutlust lastis õppetaja teda oma juure kutsuda. Kui falamees teretades tuppa astus, wöttis firiko õppetaja ühe suure pitseriga finni pandud firja laua pealt ja ütles: "Hindrik Mäginik! teile on postiga üks kiri Saksamaalt tulnud, siin see on."

"Kes mulle nii kaugelt wöös kirjotada, kus mul ei sugulast ega tuttawat ei ole. Siin asja juures on wiistist eksitust," ütles falamees.